

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

„Schulverein“ v Celovci.

Takt je lepa lastnost, potrebno potrebna vsacemu, kdor stoji v človeški družbi na količkaj višji stopinji, posebno potrebna pa tedaj, kadar n. pr. dojde tako društvo, kakršno je zloglasni „Schulverein“ zborovat v Celovec, glavno mesto dežele, v kateri je dobra tretjina slovenska.

Baš tem povodom se je pa očividno pokazalo, da jim v Celovci nedostaje takta. Uradni list, znana „Klagenfurter Zeitung“ odločila je za izvestje o „Schulvereina“ občnem zboru odlično mesto in piše o njem tako obširno in na dolgo, kakor da je to državna, ali vsaj deželna, ne pa popolnoma strankarska zadeva. „Klagenfurter Zeitung“ ki izhaja tudi ob slovenskih novicah, smela bi pri tacihi prilikah že pokazati vsaj malo takta in vesti se objektivneje, ker se kot vladno glasilo vender ne sme identifikovati s „Schulvereinom“.

Ako ne izrečemo odkrite kritike s tem, da je mestni župan bil prisoten pri zboru, pa vender ne moremo zamolčati, da deželnega glavarja dr. Erweina navzočnost ni bila taktna. On stoji na toli vzvišenem mestu, da mora stati nad strankami, nad Nemci in Slovenci, in če tudi je po rodu in mišljenji Nемец,

treba vendar, da pri tacihi prilikah brzda svojega srca poželjenje, ne pa da v iskrenih besedah pozdravlja društvo, čegar glavni smoter je ponemčevanje inih narodnostij, katero se slovenskemu življu kaže skrajno nasprotno.

Isto tako je čudno in pomenljivo — da ne zapišemo družega izraza — da se je zborovanja udeležil tudi dvorni svetnik grof Goëss in celo v deželnega predsednika imenu zbor pozdravljal. Seveda v svojem govoru ni bil posebno srečen. Rekel je mej drugim: „Vi ste sedaj v dvonarodni deželi, v kateri vlada mej obema narodnostima mir. Vaše društvo je v delovanji njegovem doslej vedno vodila patrijotična ideja in pravično uvaževanje osnovnih teženj drugih narodnostij“.

Malo besed, veliko neresnic! Gospod grof Goëss bil bi izvestno v veliki zadregi, ko bi imel nalogo dokazati trditve svoje in povedati, kakšen je po njegovem mnenji pojem miru na Koroškem. Ali v tem, da 130.000 Slovencev nema nobenega narodnega učilišča, da se slovenščina v kot postavlja? Ali morda v tem, da se slovenski živelj kjer koli možno, ovira in zavrača in se mu zapirajo pota do narodnega napredka? Jednako težaven, če ne celo težji pa bi bil odgovor na uprašanje: Kdaj, kje in kako se je „Schulverein“ pravičnega skazal nasproti drugim narodnostim?

Grofa Goëssa govor torej ni bil družega nego prazna fraza, katera pa navzlic svoji votlosti ni brez ostrine za nas, ker se je izrekla iz tacihi ust in ker se odobrava in hvalisa delovanje društva, katero je zagrizen sovražnik obstanku naroda slovenskega, v Korotanu pa v prvi vrsti naših koroških bratov, ki se v neprestanem in nejednakem boji boré za svoje pravice, a morajo gledati, kako taki gospodje, kakor sta dr. Erwein in grof Goëss kadilnico vihtita dr. Weitlofu in njegovemu germanizatorskemu društvu.

Taki dogodki, tako postopanje zmatramo za izzivanje in da ima naša državnozborna delegacija le desetino toliko odločnosti, kolikor bi je morala imeti, čitali bi že ostro interpelacijo do vlade glede „Schulvereinovega“ zbora v Celovci.

Zborovalci bavili so se tudi s predlogom krajne skupine Ljubljanske, katera bi rada zavra-

čala napade na nemški „Schulverein“. Ta predlog doposlali so izvestno bojeviti profesorji Binder, Gratzy in Linhart, a Weitlof sam ga je odklonil, češ, da se treba vsemu izogibati, kar bi utegnilo društvo potegniti v politiško strankarstvo. Dobro povedano, a vse le besede, nič družega nego besede, pod katerimi se misli skrivajo.

„Schulverein“, ki je po dr. Erweina besedah „patron nemškega naroda“, ne cvete več tako, kakor nekdanj. V preteklem letu zmanjšali so se mu dohodki za 34.217 gld. in Weitlof sam je priznal, da je položaj resnoben in kakor posnamemo poročilo, odložilo je društvo za zdaj ustanovitev vake nove šole, ker jim že dosedanjih 91 šol in šolskih vrtov dela premnogo preglavice.

V ostalem po vse zborovanje ni imelo nič posebnega, vršilo se kakor druga leta na družih krajih in končalo je s smešnostjo. Dr. Weitlof nabil je, kakor kakšen potentat, svojo zahvalo na vsprejemu po Celovških zidovih. Zahvaljuje se tudi za okrašenje prostora, katero pa ni veljalo „Schulvereinu“, ampak je prestalo od dvestoletnice Celovškega polka.

Vsesokolska slavnost v Pragi.

II.

Popisal sem Vam včeraj v glavnih potezih slavnostne dneve, katere smo praznovali s severnimi našimi brati v zlati njihovi matki Pragi. Predno Vam poskusim načrtati na drobneje vsaj nekoliko to krasno slavnost, katera je presegla vsa naša pričakovanja, naj omenim, da se človeku kar razširja srce radosti, ker povsod čuti in vidi, da je na slovanskih tleh, da je brat mej brati. Nemški skoro ne čuješ na ulicah in vender je Nemcev primerno več v Pragi nego pa v Ljubljani ali v Zagrebu, kjer se pa navzlic temu, da smo doma, hvala Bogu, tudi nekoliko gospodarji na svojih tleh, vender čuje še mnogo preveč tujih glasov. V tem oziru želim bi, da bi vsak količkaj zaveden in premožen Slovenec prišel v Prago ogledat si krasno razstavo. Naučil se bode mnogo, posebno pa bode videl, kaj je prava narodna odločnost, kaj je slovanski duh, ne samo

LISTEK.

Čerešničin obžalovani greh.

(Obrazek s Slovaškega. Češki spisala Gabrijela Preissová, prel. F. G. P.)

(Dalje.)

Dobil ni odgovora in morda ga niti čakal ni; požuril je korak in Čerešnička ostala je vsa zmedena zadej. Mesto k roditeljem, vrnila se je zopet domov.

Poverila ni tega, kar ji je Pala povedal, nikomur, a baš zato spominjala se je morebiti čisto onih besed. „Kaj mi je do njega? . . .“ branila se je v duhu vsakega takega spomina.

Neki večer vezal je Šimek na dvorišči povesma. Julka prihitela je iz izbe iskaje pastirja.

„Poslal sem ga k otcu z vozičkom po ržene slame, ker mi je nedostaje“, deje Šimek. „Kaj mu hočeš?“

„Nimam česa dati gosem; hotela sem, da bi mi šel z verbasom za loke in našel ondu nekoliko naše pšenice.“

„No počakaj, da se vrne“, menil je Šimek.

„Da, gosi so lačne . . .“ reče Julka. „Potem grem raje sama.“

„Vidiš, vedno ti govorim, najemi si kako dekletce“, dejal je Šimek.

„A kaj hočem; saj tudi brez nje prestanem . . .“ reče Čerešnička. „Ljudje bi še rekli, da nečem delati, da sem lena . . .“

Vrnila se je v izbo, zavezala si na glavo ruto in opasala si čist predpasnik. Bolje se ni trebalo oblačiti, saj ni šla daleč.

Ko je šla že z verbasom skozi vrata, poklical je mož za njo:

„ . . . Julka, saj nimaš čepice; ako te kdo sreča, kaka žena si . . .“

Julka se je obrnila in vsa zardela tekla nazaj v izbo. Skinila je takoj ruto in dejala na glavo platneno čepico s širokim krajem do čela, tako da ji je bil le pramen kostanjevih las videti; potem še-le zavezala si je z nova ruto.

Ko je zopet odhajala iz hiše dostavila je v zagovor: „Kak spomin imam — vedno pozabim . . .“

„No nič ne škoduje . . .“ menil je Šimek; „saj jaz vedno za-te gledam.“

Gledal je za njo, dokler mu ni izginila izpred

očij. Tako jo je imel rad, da mu je bilo vselej dolgčas, kadar je bila z doma.

Mlada žena korakala je z brzim korakom skozi vas na loko. Ljudje vračali so se s polja. Julka pozdravila je nekolikrat znano ženo ali deklet, a ustavila se ni; imela ni niti sedaj, ko je bila po poroki videti živejša in smelejša, te navade.

Prišla je na loko, prestopila s tremi koraki po iz vode molečih kamnih majhen potok — in že je bila na bregu, kjer je rastla njihova pšenica.

Ondu postavila je verbas na tla, izvlekla iz njega srp in poklekivši začela takoj od kraja žeti vrhove mladega žita. Ko še ni imela našetega polnega koša, pomislila je, da je že dosti gosem za večerjo; do jutri bi zaman uvelo.

Vrgla je srp v verbas, vstala in ozrla se po polji. Tla bila so vlažna in pšenica stala je ponosno in ravno, kakor bi slutila najlepšo plodovitost.

Pogled mlade gospodinje veselil se je. Odtrgala si je popek divjega maka in se spomnila pri tem, da je, ko je bila majhno dekletce, rada pukala iz popkov listke, nabadala na stebelca glavice in si postavljala spreved makovih družic.

Sanjava, tiha žena bila je še zdaj dete. Z

pri kupci in v veselji zabav in slavnostij, nego v resnem, vstrajnem defu, ki končno zmaga vse ovire in se kaže sijajno v velikanski razstavi. Obžalujem le, da o tej sami bode mi prilika govoriti še le pozneje, ko dokončam slavnostni popis.

Vrnem se torej k popisu slavnosti samemu. S pota omeniti mi je razun že omenjenih krajev posebno še malo postaja na slovanski moravski zemlji, kjer smo bili prav iskreno in naudušeno vsprejeti. Šolska mladina z zastavami čakala je na postaji in mnogo drugih odličnih oseb pozdravljalo nas je. Isto bilo je na mnogih drugih postajah, od povsod se je vibralo nasproti z rutami. V nekaterih krajih Moravske čutila se je sicer neka mlačnost, pa morda je temu bilo krivo, da prihod našega vlaka ni bil natančno znan, ali pa da so društva že odšla, ki bi nas bila sicer gotovo pozdravila.

Pristaviti moram, da je tudi Moravska poslala prav lepo četo vrlih Sokolov, ki so se posebno odlikovali v nekaterih strokah telovadbe.

Od meje češke pa se je naudušenje vedno množilo in bilo v nekaterih večjih mestih zares velikansko. V Češki Třibovi bil je buren pozdrav, v Chocnu obsula nas je velika množica dam s cvetjem in občinstvo klicalo nam je viharni „Na zdar!“ V kratkih besedah zahvalil se je odbornik Sokola, J. Noll, ter poljubil malo, šestletno deklico, rekoč, da v njej poljubi ves bratski narod češki, katere besede so vzbudile burno odobravanje. V Pardubicah bilo je vse črno ljudij, pele so se naudušene pesmi, isto ponovilo se je v Kolinu in v Češkem Brodu, kjer je Sokol pozdravil Jugoslovane z govorom. Na raznih postajah govorili so še dr. Mazzura in Moškovski za Hrvate, J. Noll in dr. Treo za Slovence. Mej burnimi Slava- in Na zdar-klici in nazdravljevanjem iz bližnjih hiš in tovarn ob železnici, katerih mnoge so bile okinčane s slovanskimi zastavami, hitel je naš vlak naprej proti Pragi. Hrvatski Sokoli imeli so s soboj množico malih trobojnic, s katerimi smo odzdravljali skozi okna. Vsled teh ovacij imel je vlak naš skoro cele štiri ure zamude in dospeli smo še le proti 9. uri v Prago.

Na peronu pozdravil je došle jugoslovanske goste in Sokole starosta Sokola Praškega, Višek, s prav pristranskimi besedami. Odgovorila sta v imenu hrvatskih in slovenskih Sokolov dr. Mazzura iz Zagreba in J. Noll iz Ljubljane. V imenu slovenskih obiskovalk pozdravila je Čehe gospa Juvančičeva iz Ljubljane, na kar so zaorili živahni odzdravi slovenskim domorodkinjam. Potem podali smo se v vrstah v mesto. Pred kolodvorom bilo je na tisoče naroda, ki nas je burno pozdravljalo po vsej poti. Ko smo se odpočili malo v pripravljenih stanovanjih, podali smo se v Meštansko Besedo, kjer je bilo vse polno ljudstva in Sokolov iz raznih krajev. Maj dnevom bilo je prišlo nebrojno vlakov, ki so privedli tudi nad 400 poljskih Sokolov iz Levova, Krakova, Novega Sandca in mnogih drugih krajev. Češke dame izročile so zastavi češke sokolske zveze krasen trak s primernimi slavnostnimi govori in odgovori. Ker je začelo pršiti in pozneje deževati, morali smo se umakniti v notranje dvorane.

nasmehom odlupila je z nohtom kožico popka, pihnila vanj in ljubeznivo zagledala se v rdeči cvet. Ko je gledala mak, zazdelo se ji je, da je videti kakor kaka mladenčeva glava in temu smejala se je znova. V tem začula je za seboj korake, in predno se je zavedla, pozdravil jo je vaški sin Pavel Kotučik.

„Dober večer,“ rekel je in Čerešnička si je mislila: „Ta ima popolnoma drugačen glas nego drugi ljudje...“ in zardela pri tem spominjajoč se, kaj ji je nekdaj na vasi povedal.

Vender odgovorila je mirno, kakor pristojna ženi:

„Hvala lepa, Pala.“ In ko je še vedno stal, pristavila je: „Kaj delaš tu?“

„A nič...“ odgovori počasi Pala mereč jo z očmi.

„Nič!“ zasmejala se je Čerešnička napravljaje se na odhod. „Saj imaš koso na rami.“

Pala odgovoril je obrnivši glavo proti loki ravnodušno:

„Bil sem na loki — ležal sem ondu, ko si šla mimo...“

„Oh, tudi po dnevu si zaspan,“ ponorčevala se je Čerešnička, kakor bi, ko je bila neomožena, tega nikdar ne bila storila.

Začelo se je kmalu živahno gibanje in pozdravljanje mej posameznimi društvi in kmalu seznanili so se bratje Čehi, Poljaci, Hrvati in Slovenci mej saboj. Živahno se je pozdravljala posebno deputacija francoskih gimnazistov, katerih je 18 prišlo iz Pariza, da ponove pobratimstvo, ki se je sklenilo v Parizu mej slovanskimi in francoskimi Sokoli ob priliki zadnjih gimnastiških slavnostij. Pozno še le podali smo se do toliko potrebnega nam pokoja.

Prvi slavnostni dan, nedeljo v jutro, napočil je krasno in pozvane so bile vse vnanje deputacije in društva poljska od mestne občine Vinohradske v krasno mestno dvorano, kjer jih je pozdravil mestni župan samostojne Vinohradske občine g. Friedländer. Odgovorila sta v imenu Slovencev dr. Treo, tajnik Celjskega Sokola, in dr. Mazzura v imenu hrvatskih Sokolov in nekoliko besedi tudi Zagorskega Sokola starosta Medved in pa gospa Juvančičeva iz Ljubljane. Elegantne češke dame stregle so Sokolom pri bogatem bufetu in sledila je naudušena napitnica za napitnico, katerih ni mogoče navajati mi tu obširneje, ker bi vedlo predaleč. Mnogo govornikov vzeli so Sokoli poljski in češki na rame in nosili po dvorani mej Na zdar-klici in poljskimi Čolem-klici. Taka čast zadela je tudi govornika slovenskih Sokolov J. Nollja. Nazdravljalo se je tudi domoljubnim češkim damam in vsak Sokol odvedel je jedno ljubeznivih dam pod pazduho ter odpeljal v veliko dvorano, kjer je bil cerele in živahna konverzacija, dokler se nismo ločili od ljubeznivih Vinohradskih gostiteljev.

Posamezniki razšli so se proti razstavnim prostorom in v razstavo, od koder so se podali proti četrti uri na velikansko prirejeni telovadni prostor, kjer je že na tisoče občinstva pričakovalo začetek telovadbe, katera je presegla daleč najdrznejše nade in pričakovanja vseh deležnikov nepozabne te produkcije, o kateri obširneje spregovorim jutri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. julija.

Deželni zbor štajferski
sklical se bode v drugi polovici septembra. Deželni odbor predložil bode zakonski načrt ob organizaciji za pospeševanje poljedelskih in gospodarskih interesov.

Konfesionalna sola v državnem zboru.

V zbornici poslancev govoril je mej drugim poljski poslanec grof Pininski. Zahteval je izrecno, da se klerikalni upliv na šole podkrepi potom deželnega zakonodajstva, ob enem pa sam priznaval, da je prememba šolskih zakonov nemogoča. Ker se trdi, da Pininski ni govoril v imenu poljskega kluba, ki se nikakor ne ogreva za konfesionalno solo, nadejati se je, da bode njegov govor izzval mnogo odgovorov, iz katerih bode jasno, kako Poljaki o tej zadevi mislijo.

Gauč in klerikalci.

„Grazer Volksblatt“ ministra Gauča zaradi njegovega govora v državnem zboru ostro napada in pravi, da, odkar se je ta plod prikazal na drevesu Taaffeove sisteme, izginila je poslednja senca konservativnega bistva. Rečenemu klerikalnemu listu tudi ne ugaja Gaučeva izjava, da cerkvena oblastva lahko vsprejmo šolske molitve, katere je on (Gauč)

„Saj sem delo dokončal,“ izgovarjal se je Pavel kisló; „vse popoldne bil sem tu in nadelal sem se dovolj.“

„Kam greš zdaj?“

„Nikamor...“ odgovoril je Pavel in povesil oči.

Mladi ženi začelo je najedenkrat srce močno bítí.

Saj je stal pred njo Pala, lepi, ljubeznivi Pala, jedini mladenec v Juchdolu, katerega se je nekdaj, ko je bila na večer sama v kamri, nehoté spominjala. In on je tudi mislil na njo!

Niti dihniti ni mogla. „Jaz grem že domov...“ izrekla je s težavo. „Dobro se imej, Pala!“

A stala je še vedno in Pavel začel je najedenkrat: „Ne smela bi oditi, Julka, — ne hodi, dokler ti vsega ne povem —“

„In kaj bi mi imel povedati?“ branila se je s slabim glasom Čerešnička. „Saj je vsemu konec —“ rekla je najedenkrat s težkim vzdihom.

„No, vidiš,“ dejal je Pavel, in tega siti kriva — Misli sem vedno, da nimaš za možke nika-kega srca — Oh, moj Bog!“

Julka pogledala je po strani mladenča in bilo ji ga je žal — tisočkrat bolj žal, nego tedaj Simka, ko je stal po snubitvi pod njenim oknom. Sklonjen bil je nad koso in posobljena žalost.

odredil. Vsprejeti se ne more nobena molitev, katero je predpisalo izključno posvetno oblastvo, katero nema pravice formulovati molitve. — Dasi Gauču sicer nismo posebno iskreni prijatelji, smo v tem slučaju vender popolnoma na njegovi strani.

Vnanje države.

O pohodu srbskega kralja v Peterburgu.

Pišoč o tem potovanji, pravi „Novoje Vremja“, da je posebno pomenljivo to, da kralj ne pojde čez Pariz, kjer biva sedaj njegov oče, ampak premo v Peterburg. Po najnovejšem izveštvju Reuterjevem iz Belegagrada, bode kralj Aleksander v nedelje 5. julija odpotoval v Rusijo. Spremljevali ga bodo prvi regent Jovan Ristić, ministerski predsednik Pasić dvorni maršal Janković in dva adjutanta. — Dasi bode kraj Aleksander še le drugi mesec stopil v svojo 15. leto (porojen je bil dne 26. avgusta 1876), je torej še mladoleten in še ne vlada sam, bode vender njegovo potovanje imelo značaj formalnega kraljevega pohoda zaradi spremstva, katero je z njim. V Rusiji sovražnih krogih napravilo bode kralja Aleksandra prvo potovanje velik utis, ker je z njim izrečeno, da je baš Rusija ona država, s katero Srbija želi živeti v najboljših odnosnih.

Trojna zveza in Italija.

Močno se opaža, da italijanski listi ob obnovenju trojne zveze kaj malo pišejo in še to ne- navadno hladno. Iz vseh člankov veje nekaka bo- jazen, da bi obnovenje trojne zveze utegnlo imeti neugodne posledice za Italijo notranjo politiko. Iz tega, da je ljudstvo po burni sobotni seji radikalnim poslancem prirejalo velike ovacije, se sklepa, da opozicija proti trojni zvezi vedno bolj narašča in prodira v maso naroda. Rudini sam je preverjen, da mu je stališče omajano, ker se mu ne bode po- srečilo, prepričati naroda, da trojna zveza za Italijo ni škodljiva.

Nemški učitelji v Rusiji.

Učna uprava ruska obvestila je učitelje na vseh nemških učiliščih v Rusiji, da bodo svoje se- danje službe morali ostaviti, ako do septembra ne napravijo izpita iz ruščine. Ta naredba je popol- noma naravna in je le prepozno prišla.

Znamenito razkritje.

Pariški dopisnik v „Times“ objavlja pogovor, ki ga je dne 13. marca v Parizu imel z grofom Münsterom. Tekom pogovora povedal mu je nemški veleposlanik, da je že pokojni cesar Viljem mislil na to, Bismarcka nadomestiti s Caprivijem. Leto dni pred svojo smrtjo rekel je cesar v prisotnosti Münsterovi: Bismarck postal je svojeglaven; treba jako trdne volje, da se z njim izhaja, a če pride do skrajnega in ne bode drugače, ne bode težavno dobiti mu naslednika. Da, on si je v tem že gotov: Bismarckov naslednik bode general pl. Caprivi. Pri drugi priliki se je cesar javno izrekel, da je ime- novanje grofa Bismarcka državnim tajnikom v vna- njem ministerstvu skrajni nepotizem. — „Vossische Zeitung“ opozarja, da so že tedaj, ko je Caprivi odstopil od vodstva mornarice, mnogi mislili, da je Caprivi odločen za veliko in sicer političsko ulogo in da je cesar Viljem I. na poslednjo Bismarckovo ostavko jako hladno odgovoril.

„Matica Slovenska“.

Letno poročilo o odborovem delovanju v dobi od 1. junija 1890 do 30. junija 1891.

Ko je predlanskim „Matica Slovenska“ prazno- vala 25letnico svojega obstanka, izjavil se je gosp. predsednik, da so praznuje vsled odborovega sklepa bolj akademsko, brez posebnih stroškov, brez vna- njega svita in bleska. To pristojna resnemu literar-

Tudi mlade žene lotila se je mrzlica. „Idi proč — Palo — izgini odtod!“ zakričala je naje- denkrat, kakor bi ga gonila iz svoje izbe in ne iz božje prirode.

Mladeneč se je obrnil, zadel koso in brez no- bene besede, brez vzdihla odšel. Le mile, makove oči obrnil je na njo in to imela je biti ločitev.

Šel je in Julka ostala je tako, vsa spreme- njena v tem hipu. Očutila je nerazjasnivo koperne- nje in z njim grozno težo in boleost; ves svet po- grezal se je na njo in jo hotel pokopati za živa.

Tega ni mogla vzdržati! — „Pala!“ zaklicala je slabo in bojazljivo — a on je vender slisal; v teku vrnil se je.

Stala sta si molčé nasproti. Pala čakal je z bijočim srcem, kaj mu pové, a ona niti dihnila ni; pokrivala si je z rokama obličje in mladeneč v za- dregi ni mogel videti se-li smeje ali solzi.

„No toréj — čemu si mi klicala?“ rekel je končno tiho Pala in glas se mu je tresel v žarku upanja. Nikakega odgovora — zaman čakal je še trenotek. Zdaj šinila mu je v glavo slastipolna misel. Razumel je naglo, da bi mu rada rekla: „Ljubim te —“ a sramuje se ali pa boji izgovoriti.

(Dalje prih.)

nemu društvu. Resno je naše društvo in kot tako se mirno in tiho razvija, kar pa nikakor ne zavira njegovega doslednega napredka.

Tudi zadnja, to je XXVIII. društvena doba, je potekla za Matico popolnoma mirno in jednako svojim prednicam, brez vsakega hrupa.

Na podlagi volitev lanskega rednega velikega zbora, ki se je vršil v sredo 25. junija v mestni dvorani, izvršile so se v društvenem odboru nekatere spremembe. Poleg 8 odbornikov, ki so bili vnovič voljeni v odbor, je volil zbor na mesto prof. Kermašnerja, ki nove izvolitve ni več vsprejel, arhivarja in kurata Koblarja; na mesto pokojnega prof. Zolgarja pa odvetnika dr. Josipa Sernca v Celji.

Novi odbor je imel tri večje seje: prvo dne 26. junija, drugo dne 12. novembra in tretjo dne 15. aprila. V prvi se je konstituiral in napravil končne sklepe glede lanskih društvenih knjig. V drugi je določil nagrade pisateljem in korektorjem lanskih knjig in napravil osnovni načrt letošnjim knjigam. V tretji je končno sklepal o letošnjih knjigah in dogovoril potrebno za današnji redni veliki zbor.

Gledé društvenega upravnništva je ostalo v zadnjem letu vse pri starem. Društvu na čelu je bil g. kanonik in profesor Marn; namestnika sta mu ostala gg. prof. Levec in župan Grasselli. Blagajnik in hišni upravitelj je bil g. Robič, ki se je pa letos 10. dne aprila zaradi bolehnosti temu poslu odpovedal. Odbor njegove odpovedi do občnega zbora ni vsprejel; vendar je pa sklenil, da ga dotlej nadomeščata predsednik in tajnik. Ključarja sta bila gg. Kržič in Praprotnik, overovatelja sejnih zapisnikov gg. prof. Bartel in Rutar, deloma tudi gosp. prof. Pieteršnik; pravniki zastopnik je bil gospod odvetnik dr. Tavčar. — V zmislu § 36. opr. r. je bil poročevalec v zadnji odborovi seji vnovič kot tajnik potrjen na tri leta.

Kakor običajno, sta delovala tudi v zadnji dobi poleg odbora v Matici dva odseka: književni in gospodarski. Prvemu je bil načelnik I. podpredsednik društva, g. prof. Levec; drugemu blagajnik in hišni upravitelj g. L. Robič.

Književni odsek se je zbral na razgovor pred vsako odborovo sejo, da se je zjedini o navseh, katere se mu je zdelo potrebno iz njegovega področja predložiti odboru v vsprejem. Posvetoval se je dne 29. julija, 8. novembra in 10. aprila. Gospodarski odsek je imel itak poleg rednega razgovora, dne 12. julija, več posvetovalnih odslučaja do slučajev, da je reševal nujne gospodarske zadeve in potem o njih odboru poročal.

Lani je izdala Matica troje društvenih knjig, ki so društvenikom, kolikor se sme po javnih ocenah in zasebnih mnenjih soditi, izvestno dobro došle. Letopis v svoji običajni sestavi je imel dosti raznovrstnega berila in uredništvo se je potrudilo skrbeti za potrebno razliko v tvari. Z „Vodnikovimi izbranimi pripovednimi spisi“, katere je izbral g. ravnatelj Wiethaler z velikim trudom in spretnostjo v lepo knjigo, je ustrezno večletni želji slovenskega razumnštva. Ravnatelj dr. Lampé je nadaljeval svoje duhovito modroslovsko delo in podal „II. del Dušeslovja“. — Vse knjige je še dobiti. Naj bodo priporočene zlasti onim gospodom, si so naši Matici pristopili še-le letos ali ki mu mislijo še-le pristopiti. Dobé jih proti navadni društvenini.

Tudi letos hoče društvo podati članom troje knjig. Pred vsemi nam je omeniti „Letopisa“. Obliko bo imel isto kot lanski, obseg podoben. Urednik mu hoče dati sestavo tako imenovanih „Zbornikov“; Bibliografija izide v nekoliko popolnejši obliki; za njo pa običajno poročilo iz društvene pisarne. — Matica objavi letos izvirno povest „Pegam in Lambergar“ iz peresa znanega pisatelja slovenskega, kateremu je odbor priznal nagrado iz Jurčič-Tomšičeve ustanove za literarne namene. Knjiga izide kot VI. zvezek „Zabavne knjižnice“. Tretja društvena knjiga bo „Zgodovina Novega Mesta“. Nabral in sestavil g. prof. Vrhovec. Odbor si je v svesti, da bo s temi knjigami dobro postregel matičarjem. Ker je tvarina tako mnogovrstna, bo vsakdo našel kaj za se posebno primernega berila.

Kakor utegne slavnemu zboru biti že znano, je lani Matica založila dr. Kosovo „Vzgojeslovje“. Knjiga je gledé vsebine in sestave prirejena po dotičnih predpisih kot učna knjiga za učiteljske pripravnice in je bila v ta namen predložena vis.

c. kr. ministerstvu za uk in bogočastje. Nadejati se je, da dobi potrdilo in se letos sčasoma uvede kot šolska knjiga za c. kr. učiteljska. — Tudi letos namerava Matica založiti še posebno šolsko knjigo. Prvi koraki za to so že storjeni. Pošel je v društveni zalogi II. natis Pokorny-Tuškovega: „Prirodopis rastlinstva“. Ker je rokopis že nekoliko zastarel, poprosil je odbor strekovnjaka, da ga jezikovno in stvarno pregledata. Skrbljivo je za to, da izide knjiga v III. natisu o takem času, da bo rabila šolam kot učna knjiga jeseni prihodnjega leta. Dotlej si bo treba na jeden ali drugi način drugače pomagati s starimi knjigami, ki se nahajajo v privatni lasti, ali pa morebiti še pri knjigotržcih.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Dež. predsednik baron Winkler) odpotoval je včeraj v nujnih opravilih na Dunaj.

— (Nadvojvoda Albreht) podaril je 100 gld. za častni spomenik, ki se bode v Ljubljani postavil v bitki pri Kustoci palim vojakom.

— (Na veliki gimnaziji v Ljubljani) se bodo učenci, ki hoté v šolskem letu 1891/92 ustopiti v prvi razred, bode si v slovenski ali nemški oddelek, upisovali v nedeljo dne 12. julija dopoldne. — Vsprejemni izpiti pa bodo dne 16. julija pričenši ob 8. uri zjutraj.

— (Na c. kr. drž. nižji gimnaziji v Ljubljani) vršile se bodo (poletne) vsprejemne skušnje za ustop v prvi razred v četrtek 16. in v petek 17. julija od osme ure dopoldne do tretje ure popoldne. Upisavalo se bode v nedeljo 12. julija dopoldne. Spremljanim od svojih roditeljev ali njih namestnikov oglašiti se je učencem pri ravnateljstvu z rojstnim listom in šolskim spričevalom ter plačati 2 gld. 10 kr. vsprejemnine in 1 gld. prispevka za učila. Ako bi izpraševalec skušnje ne prebil, vrne se mu plačana pristojbina.

— (Vabilo na koncert,) katerega priredi narodna čitalnica Ljubljanska svojim članom na društvenem vrtu v soboto dne 4. julija 1891. leta s prijaznim sodelovanjem gg. Pavška, Branketa, Lillega in Dečmana in s sodelovanjem vojaške godbe c. kr. domačega pešpolka baron Khun št. 17. Vspored: 1. Koračnica; svira vojaška godba. 2. Balfé: Ouvertura iz opere „Der Teufel ist los“; svira vojaška godba. 3. Ivanovici: Incognito, valček; svira vojaška godba. 4. Gounod: Fantazija iz opere „Romeo in Julija“; svira vojaška godba. 5. Eisenhut: Moja ljubav; čvetospev. 6. Hajdrih: Jadransko morje, pesem; svira vojaška godba. 7. Večerna; čvetospev. 8. David: Potpourri hrvatskih narodnih pesmi; svira vojaška godba. 9. Dvořák: Slovanski plesi št. 3; svira vojaška godba. 10. Dr. B. Ipavice: Zapuščena; čvetospev. 11. Iv. pl. Zajc: Ouvertura iz opere „Die Hexe von Boissie“; svira vojaška godba. 12. Horny: Spomin na Krapinske toplice; pesem; svira vojaška godba. 13. Lisinski: Tam gdje stoji; čvetospev. 14. Eismann: Aus dem Soldatenleben, valček; svira vojaška godba. 15. Tuček: Venec slovenskih pesmi; svira vojaška godba. 16. Pehel: „Warum so schnell“, galop; svira vojaška godba. Začetek ob 8. uri zvečer. K mnogobrojni udeležbi vabi vse č. p. n. društvenike odbor.

— (Razpisane ustanove) Za leto 1891 razpisane so od umrlega barona Karola Wurzbacha napravljene „cesarice Elizabete“ ustanove za invalide, in sicer: tri ustanove po 60 gld. za Ljubljance, tri ustanove po 30 gld. za rojake iz Kamnika, iz Jarš ali s Holmca in tri ustanove po 30 gld. za rojake iz Ventarjevca v občini Šmartinski pri Litiji. Te ustanove oddaja gospod baron Alfonz Wurzbach, in sicer one za Ljubljance po nasvetu kranjskega deželnege odbora, ustanove za Kamničane, Jaršane in Holmčane po nasvetu županstva v Kamniku, in ustanove za Ventarjevčane po nasvetu županstva Šmartinske občine. Pravico do teh ustanov imajo v prvi vrsti ubožni vojaški invalidi iz imenovanih občin ali krajev od stražmeštra ali narednika nazaj ki so lepega vedenja in vsled v vojni dobljenih ran nezmožni, da bi se sami mogli živeti. Ako bi se za omenjene ustanove ne oglasilo zadostno število vojaških invalidov z navedenimi lastnostmi, tedaj imajo pravico do njih tudi drugi reveži spodobnega vodenja imenovanih krajev, ki se zaradi bolehnosti in starosti ne morejo sami živeti. Dotične prošnje naj ulože prosilci iz Ljubljane pri Ljubljanskem magistratu, drugi pa vsaki pri županstvu svoje občine do dne 1. avgusta 1891. leta.

— (Prememba v posesti.) Hišo dedičev bivšega kavarnarja Nikole na Prešernovem trgu, kjer je kavarna v prvem nadstropju, kupil je gosp. zlatar Kapsch za 31.000 gld.

— (Kranjsko društvo za varstvo lova) naznanja: Meseca julija je prepovedan lovski čas za: košute, jelene, damjke in njih mladiče; divje kozle, divje koze, divje kozličke in divje kozice; srne, srnjake in srnice; poljske in planinske zajce; divje peteline, divje kokoši, rušovice in rušovke, fazane, poljske, skalne in planinske jerebice, prepelice, sluke in velike divje race. Občinstvo se svari, kupovati navedeno divjačino.

— (Iz Murau-a na Gor. Štajerskem) se nam piše: Dovoljujem si, poročati Vam o nezgodi, ki je zadela tukajšnje prebivalstvo. Dne 30. m. m. popoldne utrgal se je nad sv. Rupertom, okraja Murauskega, blizu Solnograške meje oblak. Skozi vas tekoči potok narastel je hipoma v deroč hudo urnik, ki je z gor drvil velikanske skale in v sv. Rupertu in bližnjem Einachu 14 hiš deloma popolnoma porušil, deloma hudo poškodoval. Ob cesti stoječo, trdno zidano gostilno je v 1 minuti v pravem pomenu besede čisto odplaval ter kleti s peskom pokril, tako da sedaj niti poznati ni, kje je stala. Vsi njeni stanovniki — 9 oseb — so utonili. V Einachu je utonila tudi jedna oseba. Mej nevihto je baje vladala nepredorna tema. Cesta je porušena, promet ustavljen. Potok strugo za 3 m. višje napravil. Dosedaj našli 2 mrliča, druge še pogrešajo; najbrže jih je odplavila zelo narasla Mura.

— (V Hrastniku pri Zidanem mostu,) snuje se slovensko pevsko društvo. Do sedaj se je oglasilo 16 pevcev.

— (Ormoška kmetijska podružnica) je v nedeljo 28. m. m. v Ormoži imela zbor, pri katerem je gospod dr. Gršak kmete trto cepiti učil. Kmet Munda prinesel ameriško grozdje iz Bizeljskega in tudi priporočal zasajevanje ameriških trt, ki tam že lepo napredujejo.

— (Brez trsne uši) so še vinogradi na Humu pri Ormoži, najbližje hrvaških gor. Tako je konstatovala komisija, ki je 24. junija tam trsje pregledovala. Dal Bog, da bi je ne bilo nikoli. Trte lepo rastejo in je grozdja dovolj. Vročina silna — 29° R v senci.

— (Iz Toplic na Dolenjskem:) Od 15. maja do 30. junija prišlo je 24 gospodov, 14 gospej, iz mej kmetkega ljudstva 82 moških, 108 žensk, 6 otrok in 110 prehodnih gostov skupaj 344 oseb semkaj zdravja iskat. Mrzlo vreme je zadržavalo, da ni bil obisk mnogobrojniji.

— (Bralno društvo pri sv. Andraži v Slov. goricah) priredi dne 5. julija t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni Štefana Pihlarja slovesno besedo v spomin slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda z nastopnim vspevom: 1. Glasba: „Naprej zastave slave“ (S. Jenko). 2. Pesem: „Slovenec sem“. 3. Slavnostni govor. 4. Glasba: „Pozdrav slovenskih gor.“ (Fr. Zadravec). 5. Pesem: „Domovina mili kraj“. 6. Glasba: „Venec slovenskih pesmi“. (Parma). 7. Pesem: „Kam?“ 8. Gledališka igra: „Svoji k svojim“ (dr. J. Vošnjak). 9. Glasba nadaljuje koncert in prosta zabava. Odbor vabi vse sosedne domoljube k obilni udeležbi. Ustopnina v prid društvu znaša 10 kr. za osebo.

— (Velik požar.) V Sračincih, vasi tik Varaždina, je v soboto 27. junija t. l. popoldan sredi vasi nastal ogenj, ki je v treh urah upepelil 32 hiš združitvi poslopji. Uzrok požaru ni znan. Nesreča velika.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 2. julija. Včerajšnji ministri svet pod predsedstvom Ristićevim določil program za počitnice kralja, ki je izpite završil. Določile so se tudi podrobnosti za potovanje v Rusijo. V spremstvu bode deset oseb, kralj vrnil se bode čez Dunaj, kjer se snide z Milanom.

Beligrad 2. julija. „Dnevni List“ javlja: Vrhovno kontrolno sodišče zasledilo je v delarnicah arzenala Kragujevačkega nerednosti in poslalo revizorja Štefana Petrovića tjakaj. Od delka blagajnik, Miloš Sandić, v čegar blagajni se je našel znaten nedostatek, ustrelil je na Petrovića in se potem sam usmrtil. Petrović je ranjen.

Bukurešt 2. julija. Dosedanji rumunski poslanik v Peterburgu, Emil Ghika, imenovan poslanikom na Dunaji namesto Vacaresca.

Napolj 2. julija. Tok lave izlil se bode najbrže v jarek Vetrana za observatorijem. Včeraj prodrla sta dva Sicilijanca, Silva Jardin in Joahim Carneiro do robu kraterja, Jardim pal je v krater, Carneira pa je voditelj rešil.

Novi York 2. julija. Telegrami iz Jume (Arizona) javljajo, da je v Saltonu nastalo veliko jezero, dvanaest milj široko, štirideset milj dolgo. Voda pregnala je ljudi iz Saltona in sosednih dolin.

Dunaj 3. julija. Mladočehov razglas zavrača vest, da bi se rušil njih klub in podarja, da je sedaj v klubu popolno soglasje.

Bad Gastein 3. julija. Cesar zjutraj ob sedmih došel. Namestnik, dostojanstveniki in topliški gostje pozdravili ga najudanejšje. Cesar odlikoval došle osebe z nagovori. Gastein bogato okrašen in v zastavah.

Kraljevi Gradec 3. julija. Pri spominski slavnosti bitke bilo prisotnih mnogo veteranov, častnikov in saksonska vojaška družva. Včeraj serenada, mirozov, pred tukajšnjim poveljništvom, danes pri mavzoleji maša pod milim nebom, potem blagoslovljenje novih spomenikov in venčanje, naposled ogled bojišča. Tudi v drugih mestih so v bitki prizadeti polki dostojno praznovali spomin bitke.

Razne vesti.

* (Blagodušno darilo.) Bogata vojvodinja Lita Bolognini v Milanu poklonila je povodom smrti svojega najljubšega sina vse svoje dragocenosti za zgradbo nove bolnice za obolele otroke. Samo jedna zavrtnica z briljanti in biseri ceni se na 600.000 frankov. Pinokoteki Brera v Milanu podarila je pristno Tizianovo sliko, predstavljajočo grofa Antona di Porcia.

* (Prebivalstvo Berolina.) Dne 6. junija t. l. imela je pruska prestolnica po uradnih izkazih 1.599.346 prebivalcev in jih ima danes izvestno že nad 1.600.000. Dne 8. oktobra 1889. l. imel je Berlin 1.500.768 prebivalcev, v dvajsetih mesecih pomnožilo se je to število za 100.000. Pojde li tako dalje, potem bode Berlin najpozneje 1897. leta brez predkrajev imel dva milijona prebivalcev.

* (Visoka starost.) V Tabu v somogyskem komitatu na Ogerskem umrl je dne 27. junija krojač Moric Lustik v 107. letu svoje dobe. Ostavil je stoletno soprogo, s katero je živel 80 let v srečnem zakonu, 4 oženjene sine, 3 hčere, 46 vnukov in veliko število pravnukov.

Za vnanjo porabo. Bolečine udov, protinske in revmatične bolezní in vsakovrstna vnetja se z gotovim uspehom ozdravijo z Moll-ovim „Francoskim žganjem“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov prepatat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (4-8)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

2. julija.

Pri **Malič**: Braun, Prochaska, Weiss z Dunaja. — Schober iz Gradca. — Strein iz Velike Kaniže. — Löwy iz Pečuha. — Pl. Garzaroli iz Pulja. — Ranzinger, Gruber iz Kočevja. — Czerny iz Moguncije. — Wolfsberger iz Münzschlaga.

Pri **Stonu**: Grünhut, Reiss, Wirth, Berman, Tauscher z Dunaja. — Fabriola iz Podnarta. — Lichner iz Polican. — Eder iz Gradca.

Pri **bavarskem dvoru**: Morscher iz Inomosta. — Pri **južnem kolodvoru**: Spiegler iz Zagreba. — Hustek iz Zadra. — Premk iz Kranja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. julija	7. zjutraj	734.7 mm.	23.4°C	sl. svz.	jasno	0-10 mm.
	2. popol.	734.2 mm.	29.4°C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	734.0 mm.	23.4°C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 25.4°, za 6.3° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 30. junija 1891.

Prejšnji teden

Bankovcev v prometu	405,004.000 gld. (+ 11,118.000 gld.)
Zaklad v gotovini	244,131.000 „ (+ 522.000 „)
Portfelj	148,407.000 „ (+ 8,335.000 „)
Lombard	23,135.000 „ (+ 3,160.000 „)
Davka prosta bankovčna rezerva	43,859.000 „ (- 10,911.000 „)

Dunajska borza

dné 3. julija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.55	92.50
Srebrna renta	92.55	92.55
Zlata renta	110.95	110.95
5% marčna renta	102.55	102.60
Akcije narodne banke	1029	1035
Kreditne akcije	296.25	295.25
London	117.20	117.40
Srebro	9.29 1/2	9.30
Napol.	5.56	5.56
C. kr. cekini	57.55	57.67 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	105	30
Ogerska papirna renta 5%	101	55
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	25
Kreditne srečke	100 gld.	186
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	157
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	231	50

Deželna redutna dvorana.

V soboto dne 4. in v nedeljo dne 5. julija 1891
zvečer ob 8. uri:

Müller^{jeva} predavanja
z optiškimi eksperimenti.

Raznovrsten program! Krasni svetlopični prikazki!
Več posneti je iz oglasov. (549)

Kuverte s firmo
priporoča po nizke ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Razglas.

Podpisani magistrat naznanja, da, ker tukaj ni nikake kužne bolezni pri živini, niti one v gobcu in na parkljih ne, se sme na letni živinski semenj, ki bode v ponedeljek dne 6. julija letos v Ljubljani, prignati vsa živina, torej konji, goveda in prašiči iz vse okolice ljubljanske, izvzemši le občini Grosupelje in Devica Marija v Polji in vas Soro.

Mestni magistrat Ljubljanski

dné 2. julija 1891.

Župan: Grasselli s. r.

Vožni red c. kr. priv. južne železnice,

veljaven od 1. junija 1891.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj	Odhod 8:20 zvečer	1:20 popol.	9:— zvečer	—
Mürzzuschlag	11:45 po noči	5:36	1:48 po noči	—
Gradec	1:37	12:48 popol.	5:50 zjutraj	—
Maribor	2:56	11:40 po noči	8:09 popol.	—
Celje	4:24 zjutraj	1:54	10:18	6:— zjutraj
Laškitrg.	—	2:11	10:34	6:20
Rimske toplice	—	2:23	10:45	6:34
Zidanimost	4:57	2:47	11:27	6:53
Hrastnik	—	3:01	11:40	7:09
Trbovlje	—	3:10	11:49	7:20
Zagorje	—	3:19	11:57	7:30
Sava	—	3:34	12:11 popol.	7:47
Litija	—	3:47	12:22	8:03 dopol.
Kresnice	—	4:— zjutraj	12:34	8:18
Laze	—	4:15	12:48	8:36
Zalog	—	4:27	12:59	8:50
Ljubljana	Prihod 6:05	5:12	1:11	9:35
Borovnica	Odhod 6:09	5:17	1:19	10:15 po noči
Logatec	—	5:41	1:53	11:16
Rakek	—	6:11	2:34	12:25
Postojna	—	6:30	3:03	1:17
St. Peter	7:33	6:45	3:24	1:53
Divča	7:55	7:07	3:54	2:48
Nabrežina	8:20 dopol.	7:35	4:32	3:58
Trst	9:03	8:16 zvečer	5:37	5:40 zjutraj
	Prihod 9:28	8:42	6:13 zvečer	6:30

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst	Odhod 8:— zvečer	8:— zjutraj	9:55 dopol.	6:20 zvečer
Nabrežina	8:40	8:39	11:—	8:10 zvečer
Divča	9:36	9:31 dopol.	12:07	9:36
St. Peter	10:16 po noči	10:08	12:52 popol.	11:36 po noči
Postojna	10:35	10:26	1:17	1:03
Rakek	—	10:40	1:35	1:44
Logatec	11:07	10:57	1:57	2:16
Borovnica	—	11:16	2:24	2:38
Ljubljana	Prihod 11:50	11:39	2:55	3:48
Zalog	Odhod 11:55	11:44	3:03	4:42 zjutraj
Laze	—	—	3:15	5:04
Kresnice	—	—	3:25	5:22
Litija	—	12:17	3:38	5:41
Sava	—	—	3:49	6:01
Zagorje	—	12:33	4:—	6:18
Trbovlje	—	12:39 popol.	4:14	6:34
Hrastnik	—	—	4:22	6:54
Zidanimost	1:07	1:18	4:30	7:06
Rimske toplice	—	1:28	4:41	7:20
Laškitrg.	—	1:38	4:51	7:49
Celje	1:38	1:52	5:03	7:56
Maribor	3:14	3:09	5:14	8:16
Gradec	4:34 zjutraj	4:29	5:34	8:31
Mürzzuschlag	6:59	6:40 zvečer	7:50 zvečer	8:45
Dunaj	Prihod 9:50 dopol.	9:35	8:05 zjutraj	9:04 zv. Prih.